

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης 130/2016
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Γ' ΤΜΗΜΑ)**

Συνεδρίαση της 23-5-2016

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Βασιλική Δούσκα, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

Μέλη: Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Παναγιώτης Σπανός, Ευγενία Βελώνη, Νίκη Μαριόλη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Αθηνά Αλεφάντη, Βασιλική Παπαθεοδώρου Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Μαρία Δεληγιάννη, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο)

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. πρωτ. 57305/2854/23-12-2015 έγγραφο του Τμήματος Διαχείρισης Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου, της Δ/σης Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης, του Υπουργείου Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων.

Ερώτημα: Εάν η Υπηρεσία οφείλει, μετά την έκδοση της υπ' αριθμ. 1458/2015 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας και έχοντας συμμορφωθεί προς την υπ' αριθμ. 1638/2004 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με την έκδοση της υπ' αριθμ. 11636/1055/4-4-2005 απόφασης πρόσληψης του Α Σ, σε θέση Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού, ειδικότητας ΠΕ Διοικητικού –Οικονομικού με γνωστικό αντικείμενο Κοινοτικό ή Τηλεπικοινωνιακό Δίκαιο, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, να προβεί στην αναδρομική πρόσληψη και από τότε του εν λόγω υπαλλήλου.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Γ' Τμήμα) γνωμοδότησε ως εξής :

Ιστορικό

1. Με την με αριθμ.7/22-01-2001 απόφαση της Ελάσσονος Ολομέλειας του ΑΣΕΠ (ΦΕΚ30/31-01-2001), η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με την υπ' αριθμ.9/1ε/2000 Προκήρυξη (ΦΕΚ323/29-06-2000), συμπεριελήφθη στους τελικούς πίνακες προσληπτέων του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών (Γενική Γραμματεία Επικοινωνιών) ο Α.Σ., ως Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, με γνωστικό αντικείμενο Κοινοτικό δίκαιο ή και Τηλεπικοινωνιακό δίκαιο.

2. Με το με αριθμ. πρωτ. 10312/955/13-02-2001 έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας ο προαναφερόμενος υπάλληλος ενημερώθηκε για την επιλογή του και κλήθηκε να υποβάλει στην Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών του Υπουργείου τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την πρόσληψή του. Μεταξύ των αιτουμένων υπέβαλε και το υπ' αριθμ. 4148/1998 πιστοποιητικό του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, από το οποίο προέκυπτε ότι αυτός είναι μέλος του.

3. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. οικ.25570/2990/23-04-2001 έγγραφό της, η ως άνω υπηρεσία γνωστοποίησε στον εν λόγω υπάλληλο ότι από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 14 του Π.Δ.410/1988 και του άρθρου 34 του ν.2683/1999 προκύπτει ότι «η ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου είναι ασυμβίβαστη προς την ιδιότητα του δικηγόρου» και ότι για να προωθηθεί η διαδικασία πρόσληψής του στο Υπουργείο πρέπει να προσκομίσει βεβαίωση περί διαγραφής του από το Δικηγορικό Σύλλογο.

4. Ακολούθως η Υπηρεσία, με τα με υπ' αριθμ. 29460/3402/21-05-2001 και 78903/8426/19-12-2001 έγγραφα της, ζήτησε την άποψη της Διεύθυνσης Προσωπικού Ιδιωτικού δικαίου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ως αρμόδιας επί του θέματος Υπηρεσίας, σχετικά με το ασυμβίβαστο της άσκησης Δικηγορίας προς την ιδιότητα υπαλλήλου του Δημοσίου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

5. Το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΙΔΔ/Β18/5/11449, 26990/28-01-2002 απαντητικό έγγραφό

του ανέφερε ρητώς ότι «για να προωθηθεί η διαδικασία πρόσληψης του (Α.Σ.) απαιτείται να προσκομίσει βεβαίωση διαγραφής από τον Δικηγορικό Σύλλογο».

6. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. 6818/670/06-02-2002 έγγραφό της, η διοίκηση αρνήθηκε το διορισμό του στην προκηρυχθείσα θέση, λόγω μη διαγραφής του ως μέλους - δικηγόρου από το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών. Της παραπάνω άρνησης ο εν λόγω υπάλληλος ζήτησε ακύρωση με την από 05-04-2002 αίτησή του ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

7. Επί της αίτησης ακύρωσης εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 1638/30-06-2004 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία την έκανε δεκτή και ακύρωσε την άρνηση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών να διορίσει τον αιτούντα σε θέση Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

8. Ακολούθως, κατόπιν της έκδοσης της ανωτέρω ακυρωτικής απόφασης, με το με αριθμ. πρωτ.60853/5947/18-10-2004 έγγραφο η Υπηρεσία ζήτησε την άποψη της Διεύθυνσης Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ως αρμόδιας επί του θέματος Υπηρεσίας, για το εάν θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί η πρόσληψη του αιτούμενου χωρίς προσκόμιση βεβαίωσης διαγραφής του από το Δικηγορικό Σύλλογο, όπως όριζε η απόφαση.

9. Η αρμόδια Διεύθυνση του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. με το με αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΙΔΔ/Β3/29/22087/31-12-2004 έγγραφό της, απάντησε ότι «Εφόσον η Υπηρεσία σας δεν προτίθεται να προβεί σε περαιτέρω ένδικα μέσα επί της αριθμ.1638/2004 Απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, θα πρέπει να προβεί στην πράξη πρόσληψης του, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Π.Δ.410/1988. Εξυπακούεται ότι η πρόσληψή του δεν θα έχει αναδρομικό χαρακτήρα, αλλά ισχύει από την ημερομηνία έκδοσής της».

10. Κατόπιν τούτου η Υπηρεσία συμμορφούμενη προς την ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και την προεκτεθείσα οδηγία – άποψη του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. προσέλαβε τον αιτούμενο με τη με αριθμ. πρωτ.11636/1055/04-04-2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και ανέλαβε υπηρεσία στις 17-06-2005.

11. Με την αριθμ. οικ. 37138/3352/7-7-2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου τοποθετήθηκε στη Διεύθυνση Διαχείρισης και

Ελέγχου Φάσματος Ραδιοσυχνοτήτων (νυν Διεύθυνση Ραδιοφάσματος και Δορυφορικών Επικοινωνιών, της Γενικής Διεύθυνσης Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων του Υπουργείου Υποδομών , Μεταφορών και Δικτύων, μετά την έκδοση του νέου οργανισμού του Υπουργείου), όπου υπηρετεί ως σήμερα. Παράλληλα το Γραφείο Νομικού Συμβούλου άσκησε, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, την με αριθμ. καταχ.389/11-11-2004 έφεση, κατά της ανωτέρω αναφερθείσας ακυρωτικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

12. Το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθμ. 1458/2015 απόφαση του απέρριψε την από 10-11-2004 έφεση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών και έκρινε ότι το δικάσαν δικαστήριο (Διοικητικό Εφετείο Αθηνών) ορθώς ακύρωσε ως μη νόμιμη την προσβληθείσα υπ' αριθμ. 6818/670/6-02-2002 πράξη της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών με την οποία το καθ' ού Υπουργείο αρνήθηκε την πρόσληψη του εφεσίβλητου σε θέση Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού με σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου λόγω μη διαγραφής του από τα μητρώα δικηγόρων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών .

13. Με την από 22-9-2015 αίτησή του, ο υπόψη υπάλληλος μετά την υπ' αριθμ. 1458/2015 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και σε συνέχεια της υπ' αριθμ. 1638/2004 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ζητά από την υπηρεσία όπως ενεργήσει τα δέοντα ως προς τα ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, επαγγελματικά, μισθολογικά και εν γένει εργασιακά δικαιώματα του για την αναδρομική αποκατάστασή του σύμφωνα με την προκήρυξη ΑΣΕΠ 9/1Ε /2000, την υπ' αριθμ. 7/22-01-2001 Απόφαση της Ολομέλειας ΑΣΕΠ και την υπ' αριθμ. 10312/955/13-02-2001 επιστολής περί διορισμού του.

14. Περαιτέρω από τους δικαστικούς φακέλους που τηρούνται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων, προέκυψε ότι ο αιτών είχε ασκήσει την υπ' αριθμ. καταθέσεως ΜΣ36/8-4-2011 αίτηση για έλεγχο της συμμόρφωσης του Ελληνικού Δημοσίου προς την 1638/2004 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία κρίθηκε από το αρμόδιο Συμβούλιο του άρθρου 2 του ν.3068/2002 του ως άνω Δικαστηρίου. Με την 31/2011 απόφαση κρίθηκε ότι το Υπουργείο έχει συμμορφωθεί με την ως άνω απόφαση διορισμού προς την ακυρωτική απόφαση του ΔΕΑ ενώ η μη αναδρομική ισχύς του διορισμού του αιτούντος ως προς όλες τις συνέπειες,

μεταξύ των οποίων είναι και η καταβολή αναδρομικών αποδοχών, δεν άπτεται του διατακτικού της εν λόγω αποφάσεως.

15. Επίσης από τον ίδιο έλεγχο προέκυψε ότι ο ενδιαφερόμενος έχει ασκήσει κατά του Ελληνικού Δημοσίου αγωγές αποζημίωσης με τις οποίες χαρακτηρίζει την σχέση που τον συνδέει με το δημόσιο σχέση έμμισθης εντολής και όχι σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και ζητεί να του καταβληθούν τα ποσά που ισχυρίζεται ότι δικαιούται στη βάση αυτής της σχέσης εργασίας. Ειδικότερα έχουν ασκηθεί οι ακόλουθες αγωγές :

- Η από 19-6-2003 Πρώτη (1^η) Αγωγή Αποζημίωσης κατά του Ελληνικού Δημοσίου. Εκδόθηκε επ αυτής η με αριθμ. 310/2-12-2004 Απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών η οποία κάνει δεκτή ως βάσιμη την αγωγή.
- Ακολούθησε η από 25-2-2005 Έφεση του Ελληνικού Δημοσίου κατά της 310/2004 Απόφασης του Πρωτοδικείου Αθηνών. Εκδόθηκε η με αριθμ. 8903/20-9-2005 Απόφαση του Εφετείου Αθηνών (5^ο Τμήμα) η οποία απορρίπτει την από 19-6-2003 Πρώτη (1^η) Αγωγή και εξαφανίζει την εκκαλούμενη υπ' αριθμ. 310/2004 Απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών λόγω ελλείψεως δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων. Δεν προκύπτει άσκηση αγωγής στα διοικητικά δικαστήρια ή αναίρεση κατά της ως άνω απόφασης.
- Η από 18-1-2005 Δεύτερη (2^η) Αγωγή Αποζημίωσης κατά του Ελληνικού Δημοσίου (ημερ/νία συζήτησης 18-10-2005) . Το Πρωτοδικείο Αθηνών δικάζοντας κατά την διαδικασία περί αμοιβών, παρέπεμψε την Δεύτερη Αγωγή να δικαστεί κατά τη διαδικασία των Εργατικών Διαφορών .
- Η από 22-12-2009 Τρίτη (3^η) Αγωγή ενώπιον του Μον. Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία ζήτησε: α) χαρακτηρισμό εργασίας από σχέση εξαρτημένης εργασίας σε σχέση έμμισθης εντολής και β) αποζημίωση για υλική και ηθική βλάβη. Εκδόθηκε η 62/2012 απόφαση του ως άνω δικαστηρίου που αναβάλλει τη συζήτηση της αγωγής μέχρι να περατωθεί η δίκη επί της εφέσεως του Υπουργού ενώπιον του ΣΤΕ κατά της 1638/2004 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου.

Νομοθετικό πλαίσιο

16. Στο άρθρο 95 παρ.5 του Συντάγματος, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. Α΄ του ψηφίσματος της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α΄84) ορίζεται ότι:

«Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως ο νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της Διοίκησης»

17. Στο ν.3068/2002 « Συμμόρφωση Διοίκησης προς δικαστικές αποφάσεις, εκτέλεση κατά Δημοσίου κ.λ.π.» (Α274) άρθρα 1 και 2 ορίζονται τα ακόλουθα:

« Άρθρο 1

Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει.

Άρθρο 2

Η αρμοδιότητα για τη λήψη των προβλεπόμενων στο άρθρο 3 μέτρων για τη συμμόρφωση της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις ανατίθεται σε τριμελές συμβούλιο: α) του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου, αν πρόκειται για αποφάσεις αυτού, β) του Συμβουλίου της Επικρατείας, αν πρόκειται για αποφάσεις του δικαστηρίου αυτού, γ) του Αρείου Πάγου, αν πρόκειται για αποφάσεις των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων όλων των βαθμίδων, δ) του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αν πρόκειται για αποφάσεις του δικαστηρίου αυτού και ε) των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων, αν πρόκειται για αποφάσεις αυτών.»

18. Στα άρθρα 50 και 61 του Προεδρικού Διατάγματος 18/1989 «Κωδικοποίηση νόμων για το ΣΤΕ» (Α΄ 8) όπως ισχύει ορίζονται τα ακόλουθα:

« Άρθρο 50

(άρθρα 50, παρ. 1, 2, 3, 5 ν.δ. 170/1973, 30 ν.702/1977)

Συνέπειες απόφασης

1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη.

2..., 3...

4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου, ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.

Άρθρο 61

(άρθρο 5 παρ. Ν. 702/1977)

Ανασταλτικό αποτέλεσμα

Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης και η άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου δεν συνεπάγεται αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης αποφάσεως.»

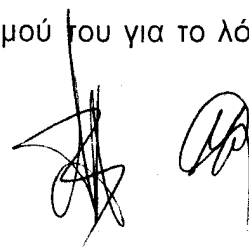
Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις ανωτέρω διατάξεις αυτοτελώς και σε συνδυασμό ερμηνευόμενες σε σχέση και με το διδόμενο πραγματικό, συνάγονται τα ακόλουθα:

19. Η διοίκηση, έχει υποχρέωση συμμόρφωσης προς τις δικαστικές αποφάσεις εν γένει και ειδικώς προς τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται μετά από αίτηση ακύρωσης από το Συμβούλιο της Επικρατείας ή το Διοικητικό Εφετείο. Στο πλαίσιο αυτό έχει υποχρέωση όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη και ανύπαρκτη νομικώς την ακυρωθείσα διοικητική πράξη αλλά και με θετικές ενέργειές της να χωρήσει σε αναμόρφωση των νομικών καταστάσεων, οι οποίες δημιουργήθηκαν βάσει της ακυρωθείσας πράξης, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις σχετικές πράξεις που εκδόθηκαν στο μεταξύ ή εκδίδοντας άλλες με σκοπό την αποκατάσταση των πραγμάτων στη θέση στην οποία θα ήταν αν δεν είχε μεσολαβήσει η ακυρωθείσα πράξη. Ο αναδρομικός χαρακτήρας των πράξεων που εκδίδονται δεν αποκλείεται εφόσον συντρέχει λόγος και

δημιουργείται τέτοια υποχρέωση από το διατακτικό της απόφασης. Ωστόσο υποχρέωση συμμόρφωσης δεν γεννάται εκ νέου στην περίπτωση που μετά από έφεση του Δημοσίου κατά ακυρωτικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου εκδίδεται απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που απορρίπτει την έφεση και επικυρώνει ως ορθή την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου. Τούτο δε διότι υποχρέωση συμμορφώσεως δεν παρήγαγε το πρώτον η απορριπτική αυτή απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφόσον, κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 61 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), τόσο η προθεσμία για την άσκηση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας εφέσεως κατ' αποφάσεως εκδοθείσης επί αιτήσεως ακυρώσεως, όσο και η άσκηση της εφέσεως δεν συνεπάγονται την αναστολή της εκτελέσεως της πρωτόδικης αποφάσεως. (ΣΤΕ συμβ, 8/2007, 4/2007, 17/2006) Πολύ περισσότερο δεν γεννιέται νέα υποχρέωση συμμόρφωσης στην περίπτωση που η διοίκηση, ήδη έχει συμμορφωθεί προς την ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, με την έκδοση νέας διοικητικής πράξης, καθόσον δια της απορριπτικής αποφάσεως του Συμβουλίου Επικρατείας έχει επικυρωθεί ως ορθή η πρωτόδικη απόφαση χωρίς να διαφοροποιείται το διατακτικό αυτής.

20. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το ιστορικό που προαναφέρθηκε, με την 1638/2004 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών ακυρώθηκε η άρνηση του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών να διορίσει τον αιτούντα σε θέση Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου λόγω μη διαγραφής του από τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, η οποία εκδηλώθηκε με το 6818/670/6-2-2002 έγγραφο της Δ/σης Διοικητικής υποστήριξης του ως άνω Υπουργείου. Στη συνέχεια η διοίκηση συμμορφούμενη προς την ως άνω ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών προσέλαβε τον αιτούμενο με την με αριθμ. πρωτ.11636/1055/04-04-2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών σε θέση Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού, ειδικότητας ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού με γνωστικό αντικείμενο Κοινοτικό Δίκαιο ή Τηλεπικοινωνιακό Δίκαιο, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, αορίστου χρόνου χωρίς να προσδώσει στην απόφαση αναδρομική ισχύ. Ο ως άνω υπάλληλος ανέλαβε υπηρεσία στις 17-06-2005 χωρίς να προσβάλει ποτέ με αίτηση ακύρωσης την απόφαση διορισμού του για το λόγο ότι δεν προσδόθηκε σε αυτή αναδρομική ισχύς.

21. Με την 31/2011 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών σε Συμβούλιο, η οποία εκδόθηκε επί αιτήσεως ελέγχου συμμόρφωσης του ενδιαφερομένου υπαλλήλου, κρίθηκε ότι το Υπουργείο έχει συμμορφωθεί προς την 1638/2004 ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την ως άνω απόφαση διορισμού καθώς και ότι η μη αναδρομική ισχύς του διορισμού του αιτούντος ως προς όλες τις συνέπειες, μεταξύ των οποίων είναι και η καταβολή αναδρομικών αποδοχών, δεν άπτεται του διατακτικού της εν λόγω αποφάσεως, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνει αυτός παραπονούμενος για την πλημμελή συμμόρφωση του Υπουργείου προς την εν λόγω απόφαση. Συνεπώς, η συμμόρφωση της διοίκησης προς την 1638/2004 πρωτόδικη, ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών έχει διαγνωσθεί αυθεντικά από το αρμόδιο κατά νόμο τριμελές Συμβούλιο του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

22. Η έφεση του Υπουργού κατά της ως άνω ακυρωτικής απόφασης απορρίφθηκε με την υπ' αριθμ. 1458/2015 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο επικύρωσε ωσαύτως την ως άνω πρωτόδικη απόφαση ως ορθή. Εν όψει των ανωτέρω μετά την έκδοση της υπ αριθμ. 1458/2015 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν γεννιέται νέα υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης.

23. Εξάλλου και υπό την εκδοχή ότι η υπ' αριθμ. πρωτ.11636/1055/04-04-2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών είναι πλημμελής κατά το σκέλος που δεν προσέδωσε στην πρόσληψη αναδρομική ισχύ, επισημαίνεται ότι αυτή ήδη έχει καταστεί απρόσβλητη αφού έχει παρέλθει από ετών η προθεσμία και δεν προσβλήθηκε με αίτηση ακύρωσης από τον ενδιαφερόμενο και άρα καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας των διοικητικών πράξεων και η διοίκηση δεν υποχρεούται να ανακαλέσει αυτή. (ΔΕΑ 895/2012 ΝΟΜΟΣ)

24. Τέλος οι οικονομικές απαιτήσεις του ενδιαφερομένου υπαλλήλου θα κριθούν από τα δικαστήρια όπου εκκρεμούν καθόσον οι ισχυρισμοί που προβάλλονται με αυτές ότι συνδέεται με το δημόσιο με σχέση έμμισθης εντολής και δικαιούται αντίστοιχες προς την σχέση αυτή αποδοχές, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο κρίσης σε κανένα στάδιο της ακυρωτικής δίκης, ενώ σημειώνεται ότι και στις δύο αποφάσεις γίνεται αναφορά σε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε θέση Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού.

Απάντηση

25. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, επί του τεθέντος ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ') γνωμοδοτεί ομοφώνως ως εξής:

Μετά την έκδοση της υπ αριθμ. 1458/2015 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, που απέρριψε έφεση κατά της 1638/2004 ακυρωτικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, δεν γεννιέται νέα υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης, καθ' όσον αυτή ήδη έχει συμμορφωθεί προς την ως άνω ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την υπ αριθμ. πρωτ.11636/1055/04-04-2005 απόφαση διορισμού του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, όπως κρίθηκε με την 31/2011 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών σε Συμβούλιο, επί αιτήσεως ελέγχου συμμόρφωσης του ενδιαφερομένου υπαλλήλου. Παραλλήλως η ως άνω απόφαση διορισμού δεν προσβλήθηκε με αίτηση ακύρωσης από τον ενδιαφερόμενο και άρα καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας των διοικητικών πράξεων.

Θεωρήθηκε

Αθήνα 26 Μαΐου 2016

Η Πρόεδρος

Βασιλική Δούσκα

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Μαρία Δεληγιάννη

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.